

Farní listy II/2010

Týdeník farností Domažlice, Milavče a Klenčí

7.2.2010 – 5. neděle v mezidobí

Neprodejné. Děkujeme za všechny vaše dobrovolné příspěvky

Duchovní slovo

Dnešní čtení z proroka Izaiáše zdůrazňuje ve své první části Boží velikost, vznešenost a svatost. Bůh třikrát svatý je zcela jiný než člověk a celé stvoření: je dokonalý, bez omezení, nad pomyslení velký. Člověk, v tom případě samotný Izaiáš, při setkání s Bohem cítí svou malost,

nedostatečnost, hříšnost a domnívá se, že je ztracen.

Ale čtení ukazuje něco jiného: tento člověk je Bohem očištěn a vyzván ke spolupráci. Je mu nabídnuto Boží poslání. „Koho mám poslat, kdo nám půjde?“ – ptá se Bůh. A Izaiáš, kterého se dotkla Boží milost, odpovídá: „Zde jsem, mne pošli!“

V evangeliu se odehrává podobná událost, ale jakoby v jiném pořadí. Nejdřív je Petr obdarován báječným a nečekaným úlovkem ryb a pak teprve ve světle tohoto daru poznává svou hříšnost. „Pane, odejdi ode mě, jsem člověk hříšný!“ Ale Ježíš od něj neodstoupí, naopak, svěřuje mu poslání a zve jej k následování. Bůh mu nabízí spolupráci.

Pokud máme živou zkušenost víry, můžeme odhalit ve svém životě něco podobného. Pokaždé, když nás Bůh obdaroval svou přízní, dostali jsme chuť k obrácení. Poznali jsme svou hříšnost. Ne proto, že bychom byli smutní a chodili a opakovali: moje vina, moje vina. Abychom neměli žádnou radost ze života. Můžeme tedy říci, že v tu chvíli se člověk chce obrátit s radostí, protože chce více dávat, chce více milovat. V tu chvíli Bůh nepřijímá naši prosbu: odejdi, nejsem hoden. Bůh zůstává se svou láskou, protože ta není odměnou za naše dobré chování, ale je darem, bez kterého bychom neuměli prožívat svůj život naplno.

Těžko čekat, že se obrátí člověk, kterému Boží láska nezazářila. A tak asi nemá cenu nutit ke smíření s Bohem někoho, kdo má nezřetelný obraz Boha, kdo Boha ještě nepoznal. Takový člověk potřebuje nejdříve získat zkušenost víry, a potom odpouštějícího Boha sám vyhledá.

Proto máme být svědky Boží lásky, Boží milosti, Božího milosrdenství. Ne jako bychom popírali skutečnost hříchu, jako bychom říkali, že hřích neexistuje. Ale proto, že pocit hříchu a válka s ním začíná buď strachem před Bohem, před jeho trestem – a to asi není nejlepší důvod k obrácení, a víme přitom, že dnes už málo koho to přesvědčuje – anebo začíná úžasem nad Boží velikostí a svatostí, jak se to odehrálo u Izaiáše nebo v životě sv. Petra.

Dokonce i v tom případě můžeme opakovat se sv. Augustinem: miluj a pak dělej, co chceš.

Milí čtenáři,

minulou neděli sloužil mše svaté za našeho P. Miroslawa, který se rozhodl potrápiti své tělo i jiným sportem než je fotbal a volejbal a vyrazil s lyžemi do Alp, P. Tomáš. Po "půl desáté" z něho vyzařovala radost z toho, že byl v Domažlicích plný kostel - vyprávěl o tom, jak smutné je sloužit nedělní mši svatou jen pro jednu či dvě babičky a jak jej naplňuje radostí i optimismem vidět zase v neděli zaplněné lavice a v nich lidi všech věkových skupin.

V radostné atmosféře se o několik týdnů zpátky neslo i zahájení Tříkrálové sbírky, při němž jsme si mohli ve velmi vydařeném divadelním provedení připomenout, co se o Vánocích dělo v Betlémě. Bylo to pohodově vánoční, ostatně i jako celé letošní koledování, při němž se koledníci brodili závějí sněhu - takové jako že opravdové a útulné pro ty, kteří otevírali dveře - byť samotným koledníkům kombinace sněhu a mrazu až tolik idylky asi nepřinášela.

Radost mají od středy předpokládám i brněňští bezdomovci - díky nápadu jednoho tamního restaurátora bude brněnské Centrum sociálních služeb svázet z restaurací, které se do projektu zapojily, obědy, které se v ten den neprodaly a bezdomovci si je budou moci přijít sníst do prostor charity. Myšlenka hodná chvály a přesně korespondující s tím, o čem jsem psal minule a sice, abychom se dokázali podívat kolem sebe, zda-li nejsou kolem nás lidé, kterým bychom mohli pomoci, že pomoc neznamená jen poslat dárcovskou esemesku v hodnotě třiceti korun.

Dnes odpoledne je na faře maškarní bál pro děti, sezona plesů je v plném proudu. Ještě pár týdnů a začne postní doba. Ať se nám ji podaří prožít tak, jak si na jejím začátku naplánujeme.

Únor plný radosti a dobrých zpráv vám přeje za tým Farních listů

P. Miroslaw Gierga

Petr Vondraš